

Sygn. akt I Ca 363/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSO Katarzyna Powalska

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2013 r. w Sieradzu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. M.

przeciwko J. G.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 21 maja 2013r. sygnatura akt I C 191/13

oddala apelację.

Sygn. akt I Ca 363/13

UZASADNIENIE

Podniesione przez skarżącego w apelacji zarzuty nie zasługują na uwzględnienie. Nieuzupełnienie pozwu, na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c., nie może stanowić przyczyny umorzenia postępowania.

Skuteczne wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty powoduje zakończenie elektronicznego postępowania upominawczego – tok dalszego postępowania reguluje art. 505³⁷ § 1 k.p.c., zgodnie z którym po przekazaniu sprawy do sądu według właściwości ogólnej przewodniczący wzywa powoda do usunięcia braków formalnych pozwu oraz uzupełnienia pozwu, w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznana – w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania. W przypadku nieusunięcia braków formalnych pozwu sąd postępowanie umarza.

Zważywszy, że w treści art. 505³² § 1 k.p.c. ustawodawca wyraził zakaz dołączania jakichkolwiek dowodów do powództwa wniesionego drogą elektroniczną i wobec skierowania sprawy do rozpoznania w postępowaniu procesowym, zgodnie z art. 232 k.p.c. - na powódzie spoczywał obowiązek przedstawienia dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzi skutki prawne. Powód został wezwany do „uzupełnienia braków pozwu przez złożenie pozwu z załącznikami (dowodami) (...) na potwierdzenie okoliczności wskazanych w pozwie oraz jego odpisu.” Zatem wezwanie, które otrzymał dotyczyło uzupełnienia pozwu (chodziło o przedstawienie dowodów na potwierdzenie okoliczności wskazanych w pozwie, niezależnie od złożenia jego odpisu), do którego nie odnosi się rygor umorzenia postępowania. Taki rygor mógł dotyczyć jedynie nieuzupełnienia braków formalnych pozwu, co wyraźnie wynika z treści § 1 art. 505³⁷ in fine k.p.c. Wyznaczony powodowi dwutygodniowy termin upłynął bezskutecznie. W

konsekwencji przewodniczący wyznaczył rozprawę, na którą, pomimo prawidłowo doręczonego wezwania, powód się nie stawił.

Mając na uwadze powyższe, nie można zgodzić się z apelującym, że Sąd pierwszej instancji zobligowany był na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. do umorzenia postępowania w sprawie. W literaturze przyjmuje się, że zasada pełnej kontynuacji postępowania po przekazaniu sprawy do sądu właściwości ogólnej oznacza, że pozew podlega uzupełnieniu w zakresie braków formalnych z art. 187 § 1 k.p.c. oraz 126 – 128 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c. Braki formalne są to braki, wskutek których nie można nadać sprawie dalszego biegu. Wezwanie do "uzupełnienia pozwu" związane jest z innymi wymogami niż wymogi formalne pism procesowych. W literaturze jako przykład wskazuje się w tym względzie ciężar przytoczenia przez powoda wszystkich twierdzeń oraz ich dowodów pod rygorem utraty prawa do powoływania ich w toku postępowania (Przemysław Telenga, Komentarz aktualizowany do art.505³⁷ Kodeksu postępowania cywilnego).

W niniejszej sprawie zaniechanie powoda w zakresie przedstawienia dowodów na potwierdzenie przytoczonych przez niego okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie nie stanowi braku formalnego powództwa, lecz jest brakiem pozwu. Powód nie przedstawiając dowodów celem poparcia okoliczności podanych w pozwie – nie wywiązał się z obowiązku udowodnienia faktu. Zaniechanie w tym względzie ma tym większe znaczenie, że pozwany zaprzeczył wskazanym w pozwie okolicznościom.

Dodać jednocześnie należy, że wezwanie powoda z 25 marca 2013 r. zostało nieprawidłowo sformułowane. Pomimo jednak, że posłużono się pojęciem „braki ” oraz oznaczono rygor umorzenia postępowania, to wyraźnie podano, że chodzi o przedstawienie dowodów potwierdzających okoliczności wskazane w pozwie. W konsekwencji, sam fakt nieprecyzyjnego określenia nałożonego na powoda obowiązku i niewłaściwego określenia rygoru nie może pociągać skutku w postaci jego zastosowania poprzez umorzenie postępowania.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o art. 385 k.p.c., Sąd Okręgowy apelację oddalił.

(...)